

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТО ВЕСНИ В МІТТЕНВАЛЬДІ.

Рік 1946/47 - це святочний рік для нашої найстаршої та одної з найкращих виховних організацій молоді. В цьому році припадає 35-ліття існування Пласту. Український Пласт святкує свій ювілей низкою виховних імпрез, зїздів, таборів, зустрічей тощо. Одним з найбільш імпозантних виявів святкування мала статися стріча всіх областей і частин, що оце відбулася в Міттенвальді в днях 5-7. липня ц.р.

Стріча мала бути переглядом сил, проробленої роботи та мала причинитися до пороблення підсумків. Вона мала сповнити вірою нашу молодь у післанництво народу і значіння Українського Пласту та тугою за воїничами на Рідних Землях. Одначасно причинилася вона до заціплення великої ідеї пластового братерства та дружньої співпраці народів на шляху до сповнення великих ідеалів людства. Тому на цю стрічу запрошено низку скавтових організацій інших народів.

Доказ живучости вселюдських ідеалів у наших рядах повинен відчинити нам вступ на велике світове Джемборі, яке має відбутися в серпні ц.р. й уможливити нам зайняти належне місце в пластовій сім'ї.

Міттенвальдську стрічу слід під цим оглядом розцінювати як останню передджемборську пробу та остаточний перегляд сил.

Не диво, що міттенвальдська стріча була найчисленніша з усіх, знаних досі у пластовій історії. На ній зявилося к. 600 пластунок і к. 700 пластунів /разом к. 1.300 осіб/.

Поодинокі області й курені приходили вже від ранку 4.7., але офіційне відкриття стрічі, завішення національного і пластового прапорів, відчитання офіційного наказу - відбулося вполудне, 5.7. ц.р. Свято відкрив з доручення Верховного Пластуна і в імені Головної Старшини її голова, сктм. д-р А. Фіголь. Святочний наказ поміщено повністю в першому числі щоденного бюлетеню пластової стрічі, якого вийшло 3 числа під назвою "Ювілейне Свято Весни". Крім відчитання святочного наказу звійшла в програму відкриття свята промова сктм. Сірого Лева.

Зустрічі з чужинцями була присвячена неділя, 6.7. Офіційне привітання і завішення їхніх національних прапорів відбулося по Службі Божій, відправленій у греко-католицькому обряді та по молебні, який відслужив духовник УАЩ. На святі були делегації від скавтових організацій білорусів, литовців, мадярів, німців та поляків. Росіяни брали участь у святі тільки через репрезентантів, опрацюючи відсутність юнацтва одночасним відбуванням відпочинкових таборів ІМКА.

На привітання чужинних пластунів явилися теж численні делегати українських громадських організацій. Тоді також відчитано численні привітання, які наспіли на свято 35-ліття Українського Пласту.

День був виповнений тереновими зправами і змаганнями, до яких, крім українських пластунів станули також поза конкурсом білоруси, мадяри і поляки. Крім теренових зправ відбувалися конкурсні змагання в деяких ділянках спорту, а також змагання в танцях і співах. Оцінювано теж таборництво на основі окремо виробленого правильника.

Слід підкреслити, що конкурс у таборуванні причинився до естетичного вигляду табору, бо крім будови шатер оцінювано теж чистоту й естетичне оформлення поодиноких підтаборів.

Чужинці, гості і наша пластова молодь мали змогу заізнатися з нашим народним мистецтвом на основі окремої виставки, яка викликала багато слів щирого захоплення. Віримо, що експонати, зібрані на цій виставці причиняться до спротагування нашого імені й нашої культури на міжнародному Джемборі в Парижі. Українська суспільність, в розумінні великих досягнень Пласту та доцінюючи належну вагу участі в Джемборі, підготовляє як ювілейний дарунок для пластової молоді висилку як найбільшого числа юнаків на це міжнародне Джемборі.

Українську культуру пізнавали чужі і свої не тільки на виставці народного мистецтва, але і в часі конкурсу в танцях і співі, як теж

при настроєвих ватрах. Дня 5.7. відбулася весела ватра, а 6.7. відбулася ватра з участю гостей. Пописи чужинців стрічалися з гарячим аплявзом нашої молоді і дозволяли порівнювати ефектовні білоруські, польські, мадярські та інші пісні і танці з нашими. Зокрема заслуговував на увагу показ наших святоіванських "купальних" обрядів у виконанні авґсбурзького коша.

В рамках загального таборування відбулася низка менших ватер і нарад куренів, зєднань та гуртків. Між іншим відбулася "Велика Племінна Рада ЛЧ", які святкують в цьому році 25-літній ювілей свого існування. Подібно теж радили старші пластуни, Хрестоносці, Закарпатці, тощо.

До загального вражіння причинилася зразкова праця кооперативи "Пласт", яка видала з нагоди ювілею спеціальні артистичні плякетки, відзнаки стрічі, ювілейні значки, серію листівок, пропамятний альбомчик тощо. Здебільша артистичне виконання пам'яток і розмірно низька ціна причинилися до того, що біля станків кооперативи був постійно натовп купуючих. Пластуни "полювали" на знайомих і незнайомих та обмінювалися підписами. На святі появилися теж уперше пластові видання, як "На сліді", "Пластун", "Сеніорська ватра" та щоденний бюлетень стрічі "Ювілейне Свято Весни", якого вийшло зри числа, вміщуючи постійно актуальний матеріал з пластових підтаборів та цілості свята.

Треба ще підкреслити, що філятелистичний реферат для підготовки пластунів на Джемборі зробив гарну виставку філятелистичних збірок.

Початкова погода грозилася неповодженням. Зливний дощ першого дня, саме в часі розбивання шатер, нароби́в багато клопоту. Але завзяття молоді, карність і фізична справність перебороли труднощі. Це й дало молоді багато вдоволення та було незвичайно важливим виховним чинником.

Неначе в нагороду за завзяття пластунів в міру розгортання свята кращала погода і 7.7. було прекрасне сонце. Проте незалежно від погоди від початку до кінця не опускав пластунів добрий гумор, що й було доказом, що для пластунів справді ніщо не значать бурі й неґоди.

На закінчення свята відбулася при святочній ватрі Велика Пластова Рада. В програмі цієї ватри були сольові точки деяких пластових частин, 35-літня історія Українського Пласту, виголошена в дуже поетичній формі та кніцеве слово голови Головної Старшини пластунам на дорогу. Від цієї останньої ватри запалили приявні пластуни кілька сотень смолоскинів і розійшлися з ними по цілій площі свята. Це був чи не найкращий момент в часі міттенвальдської стрічі.

Пластове Ювілейне Свято Весни було великим успіхом української пластової організації та дальшим кроком вперед на шляху до намічених цілей. В усіх учасників залишило воно незатертий спомин на ціле життя.

Я-ль.

/ "Ювілейне Свято Весни" ч. 3 з дня 7. липня 1947. р. /.

ЩО ГОВОРИЛИ ЧУЖИННІ ПЛАСТУНИ ПРО ЮСВ ?

Мадяри: "Нам дуже подобалося, тільки жалуємо, що стріча триває так коротко. Треба признати, що Команда Свята використала час на різні пластові зайняття, не залишаючи пластунам багато вільного. Ця отріча є насправду знаменитою школою для пластунів".

Литовці: "Нам тут дуже у вас подобалося. Ця стріча вам насправду вдалася. Ми дуже жалуємо, що нас так тут мало і ми не могли виступати, як інші, на вашій прекрасній ватрі. З українцями ми вже стрічалися, бо ми живемо в одному таборі з ними на Фраймані. З українськими пластунами ми були завжди в гарних взаєминах. Велика шкода, що ця стріча вже сьогодні кінчиться. Вона була насправду виявом скавтового братерства!"

Поляки: "Було насправду дуже гарно. Бумо тут усе по скавтовому. Нічого не бракувало, крім... Калборій, але на це нема ради. Нашим скавтам залишилося дуже багато приємних вражінь. 35-ліття вашої скавтової організації будемо пам'ятати довго!"

ВІДОМОСТІ ПРО ФІНАНСОВУ ГОСПОДАРКУ ТАБОРОВОЇ УПРАВИ.
/Касовий стан та обіги/.

Інформації про фінансову господарку Управи вважаємо за відповідне поділити на два окремі періоди: від липня до кінця жовтня 1946.р. та від листопада 1946.р. по кінець червня 1947.р.

За період від липня по кінець жовтня 1946.р. мала Таборова Управа такі приходи і витрати:

П р и х о д и:	н.м.	Р о з х о д и:	н.м.
Добровільні датки	2.563,81	Платня працівн.Управи	7.165,---
Кооп."Єдність"- %	3.716,98	Допомоги	1.871,---
"Ніноча Праця"	146,87	Позики	1.000,---
Театр	3.372,70	Адміністративні видат.	1.001,60
"Щоденні Вісті"	980,74		-----
10% від курсів	354,50	Разом витрат	11.037,60
Націон.податок	785,--	Сальдо на I.II.46.	1.133,--
Позики	250,--		-----
	-----		-----
р а з о м	12.170,60	р а з о м	12.170,60

Зупиняючись на позиції виплат працівникам Таборової Управи, треба підкреслити, що цю платню виплачено у вересні 17-ом працівникам сумою 3.750 н.м. і в жовтні 16-ом працівникам 3.415 н.м. Платню виплачувано тим урядовцям Таборової Управи, які не одержували ніякої грошової за-плати з фондів, що ними господарила УНРРА.

З каси Таборової Управи виплачено 13 особам допомоги на суму 1.730 н.м. марок, 61 н.м. видано на обладнання поради матерей і 80 н.м. на доживлювання шкільної молоді. Ці позиції дають разом 1.870 н.м., закни-кованих під гаслом допомоги.

Від I.II.1946. починається другий період праці. У звязку з тим, що УНРРА відмовилася фінансувати наші школи, Таборова Управа стала на шлях утворення шкільного фонду, який у цьому періоді осягнув доходи в сумі 83.350,77 н.м. Нижче подасмо перегляд приходів і витрат у цьому періоді:

П р и х о д и:	н.м.	Р о з х о д и:	н.м.
Сальдо на I.II.46.	1.133,--	Заробітня платня	
Кооп."Єдність"- %	32.634,73	учитель.персоналові	
"Ніноча Праця" - %	2.678,45	шкіл табору	77.449,50
"Щоденні Вісті"	3.023,--	Обладнання шкіл	1.120,70
10% від курсів	1.402,50	Стипендії 3-м учням	300,--
Театр	6.480,20	Видано допомог по-	
Добровільні датки	1.910,28	требуючим	24.287,65
Коляда	3.150,35	Домога церкві УАНЦ	1.000,--
Нац.податок	117,75	Дотація Таборової	
Фонд допомоги	20.056,90	Управи на Шкільний	
Р-к Шкільного Фонду:		Фонд	8.978,--
Кооп."Єдність"	2.379,35	Витрати на організа-	
"Ніноча Праця"	142,70	цію наукових конфе-	
Різьбарня	320,--	ренцій	500,--
Курси	33,20	Зворотні позички	3.300,--
Бравецька майстерня	864,--	Нац.податок	785,--
Шевська майстерня	411,--	Платня працівн.Т.У.	10.620,--
	-----		-----
до перенесення	76.637,46		128.340,85

Листопис Хроніку

В дні 5., 6. і 7. липня відбувся візд українських пластунів т.зв. Ювілейне Свято Весни з участю пластових делегацій від інших народів. Українських пластунів було: 117 сеніорів, 208 старших пластунів, 871 юначок і юнаків та 2 відділи пластового новацтва. З чужинців брали участь: білорусини /50/, литовці /5/, мадяри /47/, німці /24/, поляки /93/, росіяни /1/, румуни /1/.

Німецька делегація прибула під проводом сеніора німецького пластового руху, д-ра Ліона.

6.7. Хор СУМ-у з Берхтесгаден виступив на сцені нашого театру з окремим концертом. У програмі українські народні пісні.

7.7. Аматорський гурток СУМ-у з Берхтесгаден виставив комедію І. Керницького: "Король стрільців". Виконання, як на аматорів, добре.

11. і 12.7. Науковий візд групи істориків УВАН, присвячений питанню "Україна і Захід". На візд прибуло 16 науковців /було передбачено 25/. Із запланованих 12 доповідей прочитано тільки 8. Всі доповіді були на високому науковому рівні. З огляду на брак часу на дискусію відведено тільки хвилини. Доповідей вислухало доволі мале число наших таборян.

13.7. Оперний ансамбль з Мюнхену відвідав наш табір з постановою оперети Штрауса "Циганський барон". Публіки багато. Успіх постанови ненадзвичайний.

18.7. Прогулянка журналістів-членів "Союзу ДП-Преси". Прибуло 8-ох представників-балтійців. Був тільки 1 українець, що попав до нашого табору випадково. Гості оглянули надбання нашого табору: церкви, школи, майстерні та установи. Ввечері влаштовано на їх честь окремий концерт, у програмі якого були виступи професорів нашої таборової Музичної Школи та Театральної Студії дир. Й. Гірняка.

Решту вечора провели гості в таборовому клубі на вечері та розмові з представниками нашої громади під проводом голови Таборової Ради та команданта табору. Гості відїхали другого дня з найкращими вражіннями про працю нашого табору.

На маргінесі цих відвідин належить підкреслити велику байдужість представників української преси, які не поцікавилися життям одного з найбільших українських таборів, висилаючи туди самих чужинців. Тим більше вражало це прикро, що головою "Союзу ДП-Преси" є українець.

В дні 18., 20., 21. і 22.7. український театр "Розвага" з Нового Ульму відвідав наш табір із своїм репертуаром: Косач Ю. - "Облога", Гурський - "Тітка", Тобілевич - "Бондарівна", О. Олесь - "Лісовий цар Ох" та вечір комедій. Усі постанови виведені бездоганно. На вирізнення заслуговують багаті та мистецькі декорації.

23.7. Засідання Таборової Ради, присвячене біжучим оправам та обговоренню виставки праць табору, запроєктованої Управою на кінець серпня ц.р.

23.7. Виступ балету державної латвійської опери під управою Остаєвда Леманса.

Доповідь інж. П. Веселовського про подорож гетьманича Данила по Канаді та Америці /ЗДА/.

24.7. Заходом проводу Делегатури ОУД відправилось в обох таборових церквах богослуження з нагоди дня св. Ольги, покровительки

українського жіноцтва. Ввечері відбулася в залі таборового театру святочна академія з програмою: промова-о. дек. М. Кравчук, деклямації - Т. Позняківна, І. Варнаба, квінтет-професори В. Цісик, Б. Мигасюк, В. Чижик і Я. Заліпський та Л. Сольчаник, реферат - Н. Венгльовська. Публіки дуже мало.

Перше засідання представників організацій та установ у справі запланованої виставки.

ЛЮШТОВА СКРИНЬКА.

В НАШИХ КУХНЯХ НЕ ВСЕ В ПОРЯДКУ.

В наших таборових кухнях були постійно недоліки. Вони є й сьогодні. Для прикладу візьмим хоч би відмірювання щоденних пайків страви. Воно в обох кухнях різне. Дуже часто працівники кухні відмірюють страву так скупо, як би щадили це для когось. Не знаю скільки в тому правди, але говорять люди, що рештками з кухонь годуються людські коні. На мою скромну думку було б далеко практичніше так розділювати страву, щоб ніщо не лишалося в казанах.

В дитячій кухні трапляється дуже часто, що бракує страви для всіх відборців. Буває, що не стає картоплі для найменших дітей. Це доволі цікаве, чому персонал так невміло розділює страву. При цьому насувається питання, чи працівники дитячої кухні одержують також харч на інших кухнях, бо відомо, що вони зовсім нормально харчуються на дитячій кухні.

Видача молока дітям лишає також багато до побажання. Перемірюючи молоко дома, звичайно стверджуємо брак приписаної міри. Це мабуть тому, що в дитячій кухні молоко видають з великим поспіхом і в мірках завжди дещо залишається. Є ж прецінь батьківський комітет, який повинен цими справами поцікавитися.

Хочу звернути увагу на ще одну річ. Буває, що до нашого табору привозять ярину в великих кількостях, виглядало б, для мешканців табору. Але буває дуже часто так, що цю ярину видають аж тоді, як вона зогниє. Недавно привезли авта до табору більшу кількість огірків. Досі тих огірків нікому не видали. Не враховую того випадку, що видали по одному огірочкові дітям у дитячій кухні, бо ці огірочки були вже пригнилі. Чи не можна б зробити так, щоб ярину видавати населенню свіжу і незогнилу.

Думаю, що референт харчування та керівники кухонь повинні більше присвятити уваги порушеним

питанням, щоб у майбутньому не повторювалися такі самі промахи.

Х.Л.

ХТО ВІДПОВІДАЄ ЗА ТАБОРОВИЙ ТЕАТР?

Між іншими порушеними питаннями хочу звернути увагу на порядки в нашому таборовому театрі. Нелад, який є у нашому театрі, вже переходить усякі границі. Пригадую собі, як з вітром підшитої спортової галі збудовано гарний, хоч неакустичний, театр. Все було гарно зроблено: лавки мали свої числа, за порядком поукладані, набиті соломкою і покриті мішками. Наша театральна зала нагадувала багатом нам львівський оперний театр у мініатурі. Щодня повинен бути якийсь поступ, кожночасно повинні ми помічати піклування театральною залю відповідних людей. Зате ми помічаємо, що нашим театром мало цікавляться. Люди вистояють цілими годинами при касі, бо пан касієр забуває прийти на час, а таборові кавалери ходять на вистави "на шварц".

На вистави чи академії приходять матері з малими дітьми, які влаштовують собі дуже часто свої власні концерти. Зухвалі підручки, користаючи з браку опіки над ними батьків та учителів /яких і так не бояться/, не тільки б'ються по бальконах, але й були випадки, що влаштовували собі боксерські змагання перед самою сценою.

В театрі з кожним днем помічаємо більше занедбання. За сценою повно сміття, а навколо залі таке, що й гидко про це писати. Є в нас технічний відділ з будівельним підвідділом, є інженери та архітекти, але нема кому збудувати колючого кльозету коло театру.

Таборовик.

"СВИНСЬКА СПРАВА".

Стидно мені про цю справу писати, але нема на це ради. Читав я у якійсь газеті, що в одному таборі годують спільно більшу кількість свиней тими залишками, що їх достарчають таборові кухні. Населення має велику користь з цього, бо кожної неділі має свіжу

